

Hjarbæks pris

Mel.: Jeg vil bygge en verden ...

Der er dejligt ved Hjarbæk, når solen går ned,
der er stille, når morgenen gry'r,
så man glemmer de dage, hvor hjemme man sled,
når man ser på de drivende sky'r.
Over vand, over siv – her ved fjordens skønne bred
med en vuggende båd ved en pæl,
er for verden herude den herligste fred,
her er helsen for legem' og sjæl.

For en mand – eller kvinde – ja, også for to,
da er Hjarbæk den herligste plet.
Er man ung eller gammel – den skønneste ro,
og et hvilested finder man let.
Her er havn, her er slugter og skrænter, fyr og krat,
her af lystbåde findes et væld.
Her man kan – blot man vil – slappe af dag og nat,
her man nemlig kan være sig selv.